

Отецъ Паисий.

Д-ръ Кр. Миятевъ.

ИЗЪ БЪЛГАРСКОТО МИНАЛО.

Отецъ Паисий.

I.

По онова време хора като Отца Паисия бѣха твърде малко. Тежкото робство бѣше притъпило духоветѣ и изличило националното съзнание у българитѣ. Нѣкогашното гордо и войнствено българско племе бѣше се обърнало на **рая**, на безправенъ и простъ народъ. Селянитѣ орѣха съ своитѣ дървени рала плодородната българска земя, живѣха по горитѣ и долинитѣ и се задоволяваха съ коравъ залъкъ, за да могатъ да платятъ тежкитѣ данъци. За образованието на тѣзи добри хорица нѣмаше кой да се погрижи. Въ градоветѣ бѣха се настанили надошли чорбаджии турци и гърци, а владицитѣ и свещеницитѣ идѣха отъ Цариградъ, пѣха въ църквитѣ по гръцки и учеха простия народъ, че само тѣ имали право да живѣятъ човѣшки. Много лековѣрни българи